

COOLE, Joseph (Kortrijk 27 mei 1878 – Mazamet 11 juli 1940).

Groeide op in het Kortrijkse arbeidersmilieu en werd op achtjarige leeftijd wees. Coole sloot zich al jong aan bij de socialistische beweging en op 22-jarige leeftijd was hij secretaris van de Weversvakbond van Kortrijk. In 1906 werd hij gekozen tot secretaris van de Kortrijkse Federatie van Vakbonden. Hij liep in 1908 een veroordeling op tot zes maanden gevangenisstraf voor een artikel in *Vooruit* over wantoestanden in de textielnijverheid. In 1922 werd hij algemeen secretaris van de Federatie van Vakbonden van Midden- en Zuid-West-Vlaanderen. Na kandidaturen in 1907 en 1911 nam hij vanaf 1921 zitting in de Kortrijkse gemeenteraad. In 1929 werd hij senator voor het arrondissement Kortrijk-Ieper, wat hij bleef tot zijn dood in 1940.

Coole was een geboren volksmenner en een meesterlijk pamflettist, die ook gedichten schreef en geëngageerde liedteksten vol ironie en volkse humor. Als bewuste Vlaming was hij de initiatiefnemer van de **Guldensporenvieringen** te Kortrijk die vanaf 1937 werden ingericht door de **Belgische Werkliedenpartij** (BWP). Coole was daarmee de exponent van een groeiend Vlaams bewustzijn binnen de BWP vóór de Tweede Wereldoorlog. Hoewel hij door zelfstudie vloeiend Frans sprak, voerde hij in de Senaat steeds het woord in het Nederlands. Zijn Vlaams engagement had duidelijk een sociale dimensie. Met de sociale ontvoogding als hoofd-

doel wilde hij de arbeider in Vlaanderen ook meer Vlaams bewustzijn bijbrengen.

WERKEN: Artikelen in *Vooruit*; *Volksrecht*; – *Achter het gordijn, een studie over sociale toestanden in het Ieperse en Poperinge*, 1925; – *Een Kijk in de Economische Wildernis van Zuid-West-Vlaanderen*, 1939.

LITERATUUR: F. Germonprez, *Kortrijkse figuren*, 1953; – S.H. Scholl, *De geschiedenis van de arbeidersbeweging in West-Vlaanderen*, 1953; – J. Coole, *1878-1978*, 1978.

FRED GERMONPREZ* EN MICHEL VERMOTE